

குறுகன்றி

உ. வெ. எஸ். தல்லை நடராசா

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

MASTHAN TRADERS

REGISTERED TRANSPORT AGENTS
VAVUNIYA TRANSPORTERS

Prop: ALHAJ S. K. KADER.

Office :

140, Dam Street,
Colombo-12.

T'Phone: 327936.

Branch :

Horowopothana Road,
Vavuniya.

T'Phone: 024-2505.

ஏனூலாஹ்-தெ திருவிழைச்சு

கடற்கணி

(சிறுவர் கதை)

உடுவை எஸ். தில்லைநடராசா

வெளியீடு

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை
திறம்பைக்குளம் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

வங்கியா:

★ கடற்கண்ணி (சிறுவர் கதை)

- ★ பதிப்பு : ஜூன் 1994.
  - ★ எழுத்து : உடுவை எஸ். தில்லை நடராசா.
  - ★ பதிப்புரிமை: பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை,
இறம்பைக்குளம் மகளிர் மகா
வித்தியாலயம், வவுனியா.
  - ★ அச்சு : சென் ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.
  - ★ அட்டை அமைப்பு: S. தேவதாசன், மட்டக்களப்பு.
  - ★ விலை: ரூபா 15/-
-

1947ல் உடுப்பிடிக் கிரா
மத்தில் பிறந்த எஸ். தில்லை
நடராசா கல்லூரி மாணவனாக
இருந்த காலத்தில் எழுத்து,
பேச்சு, நடிப்பு என பல துறை
களில் தன்னை ஈடுபடுத்தினார்.
19 வயதில் எழுதுநராகச் சேவை
யில் சேர்ந்து படிப்படியாக
உயர்ந்து 31 வயதில் நிர்வாக
சேவை நியமனம் பெற்று தற்
போது வவுனியா அரசு அதிப
ராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

“பத்து - பன்னிரெண்டு வயதிலேயே வாளொவி
யில் சிறுவர் பகுதிகளைக் கேட்கவும், பத்திரிகைகளில்
சிறுவர் பகுதிகளை வாசிக்கவும் பழகிக்கொள்ள வேண்
டும். இதனால் சிந்தனையும், சிருஷ்டிகளும் உருவாகும்.
எழுதவும், பேசவும், நடிக்கவும் பழகிக்கொண்டால்
வாழ்க்கையில் உயர்லாம்” என்று கூறும் இவர் 1962ல்
“மந்திரக்கண்ணாடி” சிறுவர் கதையை எழுதினார்.

உடுவை எஸ். தில்லை நடராசாவின் ‘கடற்கண்ணி’
சிறுவர் கதை 1968ல் ‘ராதா’ வாரப் பத்திரிகையில்
ஏட்டு வாரங்கள் தொடர்ந்து பிரசரமானது.

ஆசியுரை

சிறுவர் கதை என்பது, மலருகின்ற பிஞ்சாள்ளங்களை வளமாக்கும் உரம் போன்றது. வளரும் பறுவத்தே, நல்லெண்ணைங்களை விடத்து அதன் பயன் பாடுகளைச் சிறுவர்களுக்குக் கதைமூலம் சொல்லி ஆச்சரியத்தில் உள்ளங்களை மிதக்கவைத்து, வாழ்வின்சிரிய வழிமுறைகளை முன்வைக்கும் துறை சிறுவர் இலக்கியமெனில் மிகையாகாது.

சிறுபிள்ளைப் பருவங்களில் எம் காதுகளில் விழுந்த, கண்களுக்கு விருந்தான சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்கள் பசுமரத்தாணிபோல மனதில் பதிந்து பிற்கால வாழ்வில் மனதின் குரலாக ஒலிப்பதும், எம்மைச் சிந்திக்கவைத்துச் சிறந்த வழியில் இட்டுச்செல்வதும் உலகறிந்த அனுபவ உண்மை.

சிரிப்பு, ஆச்சரியம், அதிசயம், பிரமிப்பு போன்ற உணர்வுகளை ஏற்படுத்தும் சிறுவர் கதை மனித உள்ளம் வளர வளர மனித வாழ்விற்கே வளமுட்டுவதாக அமைந்து விடுகிறது. வாழ்வின் இலக்குகளையே சுட்டிக்காட்டுவன வாகத் துலங்குகிறது.

இக்கண்ணோட்டத்தில் ‘தமிழ் மணி’ விருது பெற்ற உடுவை தில்லை நடராசா’ தன் எழுத்துக்களால், அதுவும் பள்ளிப்பருவத்தில் தான் ஆக்கிய சிறுவர் கதை இலக்கியப் படைப்புகளை மாணவ உலகிலும், எமது கைகளிலும் தவழ் விடுவது சிறுவர் கதை இலக்கியம் என்ற ஆலமரத்தின் இன்னொரு விழுதாக வேறான்றுகிறது. அவருடைய ஆற்றல் வளரவும், சிறு உள்ளங்கள் இக்கதையைப் படித்து பிள்ளைகளுக்கே உரிய அதிசய உணர்வில் பிரமிப்படைத்து மகிழ்ந்து ஆச்சரிய உணர்வில் தங்கள் கண்களை அகலத் திறக்கவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

☩ பேரூள்திரு இரா. யோசப்,

ஆயர் - மன்னார் மறைமாவட்டம்.

ஆயரின் ஆசியுரை

கதை கேட்பது சிறுவர் களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. சிறுவர்களின் இல்லையல்பைப் பயன்படுத்தி நற்கருத்துக்களை ஒழுக்க நெறிகளைக் கதை வடிவில் கற்றுக்கொடுப்பது அன்றேல் படைத்தளிப்பது எதிர்காலச் சமூகத்துக்கு ஆற்றும் பெரும் பணியாகும்.

நமது நாட்டில் தமிழ் மொழியில் இத்தகைய சிறுவர் இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் மிகவும் குறைவாகவே நடை பெறுகின்றன. இந்திலையில் பொறுப்புவாய்ந்த அரசு அதிபர் ஒருவர் தமது கடின பணிகளுக்கிடையிலும் ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதை நாம் மிகவும் பாராட்டுகிறோம். ஏற்கனவே பல சிறுகதைகளை எழுதியும், தொகுப்புகளை வெளியிட்டும், பரிசும் பாராட்டும் பெற்ற அரசு அதிபரும், தமிழ்மணிப் பட்டம் பெற்றவருமான திரு. உடுவை தில்லை நடராசாவின் முயற்சி சிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இன்றைய சிறுவர்கள் நானைய பெரியவர்கள். அவர்கள் நற்பண்பு வாய்ந்தோராக அறிவும், ஆற்றலும் மிக்கோராக உருவாகத் துணைநிற்கும் இத்தகைய சிறுவர் இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் மேலும் வளரவும், பயன்தரவும் நமது நல்லாசிகளை வழங்குகிறோம்.

+ யோ. கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை,
திருமலை - மட்டுநகர் ஆயர்.

ஆயர் இல்லம்,
மட்டக்களப்பு.

ஆசியுரை

இறைவன் மணிதனுக்கு வழங்கிய அரும்பெரும்கொடை களுள் சிந்தனாசக்தி முதன்மையானது. மணிதனை ஏனைய உயிரினங்களிலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது சிந்தனா சக்தியாகும். இலக்கியம் சிந்தனா சக்தியின் செல்வங்களுள் ஒன்றாகும். தரமான இலக்கியம் மனித மேம்பாட்டுக்குச் சிறந்த தொரு உந்து சக்தியாக விளங்கிவந்திருக்கிறது. பல மேன்மக்கள் உருவாக உதவியிருக்கிறது.

இன்று குழந்தைகளுக்கான இலக்கியத்தின் அவசியத்தைப் பல தரப்பினரும் உணர்த்தொடங்கியுள்ளார்கள். இந்நிலையில் திரு. தில்லை நடராஜா அவர்களின் குழந்தைகளுக்கான சிறு கதைகளின் வெளியீடு வரவேற்கத்தக்கது. நூல்களின் விற்பனைமூலம் வரும் இலாபத்தை ஒரு கல்வி நிலையத்துக்கு வழங்குவது கல்வி வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. திரு. தில்லை நடராஜா அவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமின்றி தமிழகத்திலும் பலராலும் அறியப்பட்ட எழுத்தாளராவார். அவர் மாணவாக இருக்கும்போதே எழுதிய சிறு கதைகளை வெளியிடப் பலர் விரும்புவது அவரின் எழுத்துத் திறமையைக் காட்டுகிறது. அவர் மேலும் சிறந்த இலக்கியங்களை வளரும் சமுதாயத்துக்கு வழங்க இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுணையும், நோயற்ற வாழ்வையும் வழங்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இறை தொண்டில்,
சுவாமி அஜராத்மானந்தா

இராமக்கிருஷ்ண மிஷன்,
இராமக்கிருஷ்ணபுரம்,
மட்டக்களப்பு.
இலங்கை.

ஆசியுரை

“விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்பது. இது பழமொழி. பழமொழிகள் என்றும் பொய்ப்பதில்லை அல்லவா? ஞானக்குழந்தை ஞானசம்பந்தரை, சுந்தரரைப் பெற்றுத்தந்த தாய் தந்தையர் என்ன தவம் பண்ணியிருப்பர். தோன்றிற் புகழூடு தோன்றவேண்டும், மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி என்ன? இவன் தந்தை என் நோற்றான் எனும் சொல் அல்லவா?

சிறு வயதிலே கஸ்வி, கேள்வி, அறிவு முதிர்ச்சி பெறாத காலம் அது ஞானம் பிறவிதோறும் விளைவது. அக்காலத் திலேயே எமது பேரன்பிற்குரிய தில்லையிலே நடனமாடும் தில்லைக்குத்தனின் அரும்பெரும் திருநாமத்தைப் பெற்ற தில்லை நடராசனின் திருவிளையாடல் சுவைமிகுந்ததுதானே?

சிறு வயதிலேயே எழுந்த கற்பனை ரசம் ததும்பும் சிறுக்கை இப்பெரும் வயதிலே வெளியிட்டு மாணவ மாணவி யற்கும். சிறார்க்கட்கும் ஓர் பெரும் சிந்தனையை உருவாக்கி உள்ளது. இவரின் பணியும், அங்கும், செயல்திறனும், சொற்களை, பொருட்சவையுடன் நவரசம் மினிர, அவரின் பேச்சும், எழுத்தும் மற்றையவற்கோர் முன்மாதிரியானதாகும்.

இந்த நாவலைப் பெற்று அறநெறிக்கு உதவினால் அதுவே பெரும் பேராகும். எம்மான் முருகன் அருளாலே இந்நால் சிறப்புற அமைய எனது நல்லாசிகளை வழங்கி விட பெறுகிறேன்.

பிரஹ்மஸீ இ. பாலசுந்திரக் குருக்கள்
வவனியா ஸீ கந்தசுவாமி கோவில்
பிரதம குரு.

அனிந்துரை

‘தமிழ் மணி’, உடுவைத் தில்லை நடராசாவின் சிறுவர் களுக்கான இரு சிறுக்கதைகளுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எனது அணிந்துரை பொறுத்து கூடத்துக்கு பொட்டிட்டத் தாகவே அலையும், நாடக உலகத்திலும் தனது இலட்சினையைப் பதித்துள்ள உடுவைத் தில்லை நடராசாவிற்கு நிசரானவர் அவரே தனக்கே உரிய தனிப்பாணியை வகுத்துக்கொண்டவர் ‘தமிழ் மணி’யாவர்.

சிறு பராயத்திலே இலக்கிய ஆர்வம் இவரில் கணக்கட்டத் தொடங்கியது. ‘விதியின் வெற்றி’ என்ற சிறுக்கதை மூலம் எழுத்துவகுத்துக்கு அறிமுகமான இவர் அன்றுதொட்டு இற்றைவரை அவரது இலக்கியப் பணி பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியைக் கண்டது. சிறுவர்களின் மனதைத் தொடக்கூடிய கற்பண்ணை இக்கதைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அழகு தமிழ் இனிய எளிய தமிழில் சிறுக்கதையைப் படைக்கும் ஆற்றல் உடுவைத் தில்லை நடராசனுக்கே உரிய ஓர் இலக்கிய மரபு. சிறுவர்களுக்கான இச் சிறுக்கதை இலக்கியப் பணி தொடர்ந்து வளர்ச்சிபெற்று நம்நாட்டு இளஞ்சிறுசுகள் பலன்டையேவன்றும் என விரும்புகின்றேன். செறுமொழிகளில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி பெற்றளவிற்கு தமிழின் சாதனை குறைவானது. இந்தக் குறைபாட்டை உடுவைத் தில்லை நடராசனத் தொடர்ந்து மற்றைய இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் முயற்சிக்கவேண்டும்.

நிர்வாகத் தொல்லைகளின் மத்தியிலும் இவரது இலக்கியப் பணி தொடர்ந்து தங்குதடையின்றி வளரவேண்டும். எமது சமுதாயம் அதன் பலாபலன்களைப் பெற்று வாழ வேண்டும். 1964ல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் சிறுவர் பகுதியில் இவரால் எழுதப்பட்ட ‘மந்திரக் கண்ணாடி’ எனும் தொடர்க்கதையும், 1968ல் ராதா பத்திரிகையில் வெளிவந்த ‘கடற்கண்ணி’ தொடர்க்கதையும் இவரது இளமைப் பருவ இலக்கியப் படைப்புகள். பாடசாலைச் சிறார்களுக்கு இலக்கிய ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடியவை. இவருடைய இலக்கியப்பணி தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவன் நீண்ட ஆயுதன் இவருக்கு வழங்கவேண்டும்.

இரா. புலேந்திரன்,
கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர்

ஆசியுரை

“உங்களில் சிறந்தவர் அவர் கற்றதை மற்றவர்க்குக் கற்றுக்கொடுப்பவராவர்” என்று முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள். இதற்கிணங்க வவுனியா மாவட்ட ஆணையாளரும், அரசு அதிபரும், பிரபல எழுத்தாளருமான திரு. எஸ். தில்லை நடராசா அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஆற்றிவரும் சேவை அளவிடற்கரியது. சமுத்தின் எழுத்தாளர் வரிசையில் இடம்பெறும் எமது அரசு அதிபர் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஆற்றிவரும் மகத்தான சேவை களுடன் எழுத்துத்துறைக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்திருப்பது போற்றுதற்குரியது. அன்னாரின் ஆக்கங்களை வாசித்து மகிழாத உள்ளங்களே இல்லை. தமிழ்ப்பேசும் உள்ளங்களின் சிந்தனைகளை, உணர்வுகளை சமுதாயத்திற்குத் தத்துப்பாக எடுத்துக்காட்டும் பாங்கு வியப்பிற்குரியது.

அன்னாரின் பணி சிறப்புறவேண்டுமென வும், அவருடைய இலக்கியத் தொண்டுகள் வளர்ந்து வளம்பெறவேண்டுமென எல்லாம்வல்ல இறைவனிடம் ஆசிவேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

மௌலியி எம். கே. சுலைமான்
(காவலியியியி)

பட்டாணிச்சூரி - ஜம்ஜூம் பள்ளி பேஷ்டிமாங்,
மௌலியி ஆசிரியர்;
வவுனியா.

கடற் கண்ணி

(1) பேசும் பெண் மீன்!

அன்றோரு நாள் பொழுது போகவில்லை. ஏதாவது கதைப் புத்தகங்களைப் படித்துப் பொழுதைப் போக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு புத்தக அலுமாரியைத் திறந்தேன். அலுமாரியில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த கதைப் புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பார்த்தேன். எல்லாம் பழைய கதைப் புத்தகங்கள். நான் பல தடவைகள் அவற்றைப் பார்த்து முடித்துவிட்டதனால் திரும்பவும் அவற்றை வாகிக்க விரும்பவில்லை. எடுத்த புத்தகங்களை அப்படியே அடுக்கி வைத்துவிட்டு விறாந்தைக்கு வந்து அங்கிருந்த சாய்வு நாற்காலி ஒன்றில் சோர்வுடன் அமர்ந்தேன். “என்ன செய்யலாம்?” என்ற சிந்தனையுடன் சுவரில் மாட்டியிருந்த படங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த போது ஒரு படம் என் கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

கவனத்தைக் கவர்ந்த படத்தில் கடற்கரைக் காட்சி ஒன்று மிகவும் அழகாகத் தீட்டப்பட்டிருந்தது. படத்தைப் பார்த்ததும் “கடற்கரைக்குப் போய்வந்தால் என்ன” என்ற எண்ணம் உண்டானது. உடனேயே உடைகளை மாற்றிக்கொண்டு கடற்கரையை நோக்கி நடந்தேன்.

மனற் பரப்பில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது மாலை நேரத் தென்றல் காற்று என் உடலைத் தழுவிச்சென்றது. ஆரவாரத்துடன் வந்த அலைகள் கரையில் நின்ற என் கால்களை நனைத்தன. சிறிது தூரத்துக்கப்பால் யாரோ வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகள் குழியாக நீந்துவ தைப் பார்த்தபோது எனக்கும் நீந்தவேண்டும்போலத் தோன்றியது. உடைகளைக் களைந்து தாழை மரத்தின் கீழ் வைத்துவிட்டுக் கடலில் குதித்தேன்.

விரிந்து பரந்துகிடக்கும் நீலக் கடலில் நீந்திக்கொண் டிருந்தேன். கொந்தவித்து வரும் அவைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு எதிரேறிச் சென்றபோது பெரியதோர் ஆச்சரி யம் எனக்காக்க காத்துக்கொண்டிருந்தது.

பெண்ணுருவில் பெரியதொரு மீன்... இடுப்புவரை அழகிய மங்கையாகவும், அதன் கீழ் மீனுருவம் போன்றும் காட்சி தந்த அழகியைப் பார்த்ததும் சில நிமிடங்கள் திகைப்பினால் நீந்துவதை நிறுத்திக்கொண்டேன்.

“தம்பி நீ யார்?” என்று கேட்டது அந்த மீன். ‘என் பெயரைச் சொல்வதா வேண்டாமா?’ எனச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்...

“தம்பி, பயப்படவேண்டாம். நானும் ஒரு பெண் தான். ஆனால் அரக்கன் ஒருவன் என்னைச் சிறைப்படுத் திக் கடல் மாளிகையில் வைத்திருக்கின்றான்’’ என்று சொல்லியது மீனுருவமாகிய பெண்.

நான் தெரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, “கடல் மாளிகையா? அது எங்குள்ளது? ’ என்று கேட்டேன்.

“இக் கடலுக்கு அடியில் கண்களைக் கவரும் பளிங்கு மாளிகை ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மாளிகையின் பெயர் தான் கடல் மாளிகை. பார்ப்பதற்கு மிகவும் பயங்கர மானதோர் அரக்கன் தனது மந்திர வலிமையால் அந்தப் பளிங்கு மாளிகையைக் கட்டி அங்கே என்னைப்போல பல பெண்களைச் சிறை வைத்திருக்கின்றான்’’ என்று மீன் சொல்லியது.

“என்ன? பெண்களைச் சிறைப்பிடித்து வைத்திருக்கின்றானா?’’ என வியப்புடன் கேட்டேன்.

“ஆமாம்! அவன் ஒரு பொல்லாத மந்திரவாதி. தன் காரியம் நிறைவேறுவதற்காகப் பெண்களைச் சிறைப்பிடித்து வைத்திருக்கின்றான்’’ என்றது பேசும் பெண்மீன்.

“உங்களைப்போலவே அவர்களும் மனித முகமுள்ள மீனாகத்தான் இருக்கின்றார்களா?’’ என்று கேட்டதற்கு,

அம் மீன் “ஆம்! சிறைப்பிடித்த பெண்களை என்னைப் போலவே மாற்றி வைத்திருக்கின்றான். எங்கள் விருப்பப் படி சிலசமயங்களில் கடவில் உலாவிவர அனுமதிப்பான்” என்றது.

“அப்படியானால் கடவில் உலாவுவதாகக் கூறிக் கொண்டு புறப்பட்டு கரைக்கு வந்துவிட்டால் நல்லது” என்றேன்.

“அதுதான் நடவாத காரியம். நாங்கள் இந்தக் கடலை விட்டு வெளியேறினால் உடனேயே இறந்துவிடுவோம் என்று அரக்கன் கூறி இருக்கின்றான். அதுவுமல்லாமல் அவனிடம் சக்தி வாய்ந்த டெலிவிஷன் பெட்டிமாதிரி வெண்டிரை பொருத்தப்பட்ட பெட்டி ஒன்றுள்ளது. அப் பெட்டியிலுள்ள இயந்திரத்தை இயக்கிக்கொண்டு வெண்டிரையைப் பார்த்து, கடவில் நடக்கும் காட்சிகளையும், நாங்கள் இருக்கும் இடத்தையும் எளிதிற் கண்டுபிடித்து விடுவான்” என்று சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் என் பெயரைச் சொல்லும்படி கேள்டது அந்த மீன்.

* * *

(2) கடற் கண்ணியின் கதை

“சுந்தரன்” - என்று என் பெயரைச் சொல்லிவிட்டு, உங்கள் பெயர்? - என மீனின் பெயரைக் கேட்டேன்.

“என் பெயர் சுதா” என்றது மீன்.

“சுதாவா! எப்போதோ கேள்விப்பட்ட பெயர்மாதிரி யல்லவா இருக்கிறது” என்று நான் சொன்னதும் -

“இருக்கலாம். கொழும்பிலுள்ள பிரபல நகை வியாபாரியான செல்வராஜாவின் மகள்தான் நான்” - என்றது மீன் - அல்ல பெண்.

“செல்வராஜாவா..... அவரை எனக்குத் தெரியும்... ஓ..... இப்போது என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு மாதத்

திற்கு முன்பு உங்களைப்பற்றிய அறிவித்தலைப் பத்திரிகை களில் வெளியிட்டிருந்தார். அதை நானும் படித்தேன்" - என்றேன்.

"என்னைப்பற்றிய அறிவித்தலைப் படித்தீர்களா? அது என்ன அறிவித்தல்?" - ஆவலோடு கேட்டாள் சுதா.

"தன் மகளைக் கண்டுபிடித்துத் தருபவர்களுக்கோ அல்லது அவளைப்பற்றிய தகவல்களை அருகிலுள்ள பொலீஸ் நிலையத்தில் தெரிவிப்பவர்களுக்கோ தகுந்த சண்மானம் வழங்கப்படும் என்று உங்கள் தந்தை செல்வராஜா வெளியிட்டிருந்த அறிவி தத்தைப் படித்தேன்" - என்று சொல்லிவிட்டு,

"நீங்கள் எப்படி இந்த அரக்கணிடம் சிறைப்பட்டார்கள்...?" என்று கேட்டேன்.

தான் காணாமல்போன கதையைச் சுதா சொல்லத் தொடங்கியதும் காதுகளைத் திட்டிக்கொண்டு அவள் கதையை ஆசையோடு கேட்க ஆரம்பித்தேன்.

"நான்தான் செல்வராஜாவின் மகள் சுதா. ஒருநாள் மாலையில் எனது சினேகிதிகளான கமலாவுடனும், விமலாவுடனும் கடற்கரைக்கு வந்தேன். இரவு ஆறு மணியாகி விட்டபோது வீட்டுக்குச் செல்வோம்" என்றாள் விமலா. "கால்களைக் கொஞ்சம் நனைத்துக்கொண்டு போவோம்" என்றாள் கமலா.

"சரி என்று சொல்லிவிட்டுக் கடலில் சிறிது தூரம் நடந்துவந்ததும் - கடல் பொங்கி எழுந்ததுதான் எனக்குத் தெரியும்."

"எனக்கு நன்றாக நினைவு வந்தபோது எங்கோ ஒரு பெரிய மாளிகையில் இருப்பதை உணர்ந்தேன். பின்புதான் கடல் மாளிகையில் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்பது தெரியவந்தது. எனது சினேகி திகளான கமலாவையும் விமலாவையும் அந்த அரக்கன் கடல் மாளிகையில் சிறைவைத்திருக்கின்றான்" -

இவ்வாறு கடற்கள்னி தன் கதையைச் சொன்னாள். "கன்னிப் பெண்களை எல்லாம் சிறைப்படுத்தி இடுப்புக்குக்

கீழ் மீனாக மாற்றுவதன்மூலம் அவனுக்கென்ன லாபம்?'' என்று சுதாவை நோக்கிக் கேட்டேன்.

“தேவலோகத்தில் சிந்தாமணி என்னும் சிறப்பான சக்தியுள்ள கல்லொன்று இருக்கிறது. அந்தக் கல்லைப் பெறுவதற்காகவே பெண்களை எல்லாம் பிடித்து வைத்திருக்கின்றான்” - என்றாள் சுதா.

“உங்களுக்கு மீனுருவம் கொடுப்பதன்மூலம் சிந்தா மணிக் கல்லைப் பெற்றுவிடுவானா?” - ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

“நான் விபரமாகச் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்டால் எல்லாம் விளங்கும்.”

“கண்ணக் கவரும் கவின்மிகு கடல்மாளிகையின் ஒருபுறத்தில் பைரவன் கோவிலொன்று இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலில் பெரிய பைரவனின் சிலை இருக்கிறது. அச் சிலையின் முன்னால் பார்ப்பதற்கே பயங்கரத்தைத் தரும் பலிபீடம் ஒன்று இருக்கிறது.

“அந்தப் பலிபீடத்தில் ஒரு பெளர்ணமி நாளில் ஆயிரம் அழகிய பெண்களை வெட்டிக் கொன்றால் சிந்தா மணிக் கல் கிடைக்குமென்று அந்த அரக்கன் என்னு கின்றான்” என்றாள்.

சுதா சொன்னதைக் கேட்டு “முழு மூடன்! இப்படிப் பட்ட கொடியவர்களைப்பற்றி நாற்றுக்கணக்கான கதை கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். கதைசியில் இக் கொடிய வர்கள் இறந்ததையே கதைகளில் படித்திருக்கின்றேன். அதுபோல இந்த அரக்கனும் இறந்துவிடுவான். அஞ்ச வேண்டாம்” என்று ஆறுதல் கூறினேன்.

“எப்படியாவது நாங்கள் தப்பிவிடுவோம் என்னும் நம்பிக்கை இன்னும் இருக்கிறது. சர்... மீண்டும் இங்கே வந்தால் சந்திப்போம். என் நிலையையும், பெண்கள் கலங்குவதையும் ஊராளிடம் சொல்” என்று சொல்விவிட்டு சுதா கடல் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டாள்.

சுதா சென்று இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் கடல் பொங்கி எழுந்தது. அதன்பின்பு என்ன நடந்ததென்று எனக்குத் தெரியாது. நினைவிழுமின்துவிட்டேன்.

* * *

(3) பளிங்கு மாளிகையும் பாதாளச் சிறையும்

எனக்கு மீண்டும் சுய உணர்வு வந்தபோது ஓர் அறையில் இருப்பதை உணர்ந்தேன். எனக்கு எதிரில் கரிய நிறம் பொருந்திய பெரிய மனிதன் ஒருவன் கோபத்தோடு நின்றான். அவனது கண்களிரண்டும் சிவந்திருந்தன. மீசை துடித்துக்கொண்டிருந்தது. கோடரி போன்ற கூரான் ஆயுத மொன்று அவனது வலது கையிலிருந்தது. அவன் தான் அரக்கனாக இருக்கவேண்டுமென எனக்குள் எண்ணிக்கொண்டேன்.

“ஐயா! நீங்கள் யார்?” என்று நடுங்கியவாறு கேட்டேன்.

“நான் கட்டியெழுப்பிய கடல் மாளிகைக்கு வந்து என்னையே பார்த்து “யார்” என்று கேட்குமளவுக்கு உனக்குத் துணிலிருக்கிறதா?” - இப்படிக் கரிய நிற அரக்கன் கேட்டபோது பயத்தினால் எனது நா தடுமாறி பதில் சொல்லமுடியாமல் தத்தளித்தது.

“இல்லை...ஐ..யா” - என்று நடுங்கிய குரலில் நான் சொல்லி முடிப்பதற்குள் -

“என்ன இல்லை? என் இரகசியத்தை எல்லாம் அம்பல மாக்கத் திட்டம்போட்ட அற்பப்பதரே! உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்” - என்று அரக்கன் ஆவேசத்துடன் உரக்கக் கூறியபோது எனக்கு மிகவும் பயமாக இருந்தது.

கடல் மாளிகையில் நான் சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதை யும், என் எதிரே நிற்பவன்தான் கடல் மாளிகையைக் கட்டிய அரக்கன் என்பதையும் அறிந்து வருந்தினேன்.

பொழுதைப் போக்குவதற்குக் கதைப் புத்தகங்களைப் படித்துக்கொண்டிருந்தால் கடற் கரைக்கு வந்திருக்கவே மாட்டேன். இந்த அரக்கனிடம் அகப்பட்டிருக்கவும்மாட்டேன். இனி என்ன செய்வது? அந்தக் கொடியவனிட மிருந்து எப்படியாவது தப்பவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் ஈடுபட்டது என் மனம்.

அரக்கனைப் பார்த்து, “ஐயா! நான் உங்களுக்கு எதி ராக ஒரு காரியமும் செய்யமாட்டேன்; என்னை விட்டு விடுங்கள்” என்று காலில் விழாத குறையாகக் கெஞ்சிக் கேட்டேன்.

அரக்கனின் மனமோ அனுவளவும் அசைந்து கொடுக்க வில்லை. அவன் மீசையை முறுக்கிக்கொண்டே,

“நீ இனி என்னிடமிருந்து எங்குமே தப்பிப் போக முடியாது. சுதாவுடன் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் என்னிடமிருக்கும் அற்புதமான டெலிவிஷன் பெட்டிமூலம் அறிந்தேன். உன்னை மீண்டும் உயிருடன் நடமாடவிட்டால் எனக்கு ஆபத்து. ஆகவே நீயும் இங்கேயே இவர்களுடன் இரு” என்று கூறிவிட்டு வாயை அசைத்தான்.

“பார்” என்ற ஓலி கேட்டது. மின்னலைப் போன்ற பிரகாசமான வெளிச்சமும் தெரிந்தது. “அம்மா!” என அலறிக்கொண்டு கண்களைக் கைகளால் பொத்தினேன்.

“சுந்தரா!” என்ற அரக்கனின் அழைப்புக் குரல்கேட்டுக் கண்களை மறைத்த கைகளை எடுத்துவிட்டுக் கால் களைப் பார்த்தேன். கால்களில்லை. செதில்களால் நிரம பிய மீனுடலே இருந்தது. கால்களுக்குப் பதிலாக மீனுடலைப் பார்த்ததும் சிரிப்பும் அழுகையும் வந்தன.

“ஐாக்கிரதை! நீ கடலில் எங்கு சென்றாலும் என்னிடமுள்ள அற்புதப் பெட்டிமூலம் அறிந்துவிடுவேன். எனக்கு எதிராக ஏதாவது சதி செய்யத் திட்டமிட்டால் உடனேயே உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன். கடலை விட்டுக் கரைக்குப் போனால் இறந்துவிடுவாய்!” என்று என்னை ஏச்சரித்துவிட்டு அந்த அரக்கன் சென்றுவிட்டான்.

அவன் சென்றதும் கடல் மாளிகையைப் பார்வையிட டேன். அழகிய அரண்மனை போன்ற கண்கவர் கடல் மாளிகையைக் கட்டிய அரக்கனின் திறமையை என்னிநான் வியப்படைந்தபோதும் – அவனது கொடிய செயல் கள் அவன்மேல் ஆத்திரத்தையே உண்டாக்கின.

கடல் மாளிகை முழுவதும் பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்ததால் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருந்தது. கடல் மாளிகையின் ஒருபுறத்தில் பாதாளச் சிறை இருந்தது. அங்கேதான் பல பெண்கள் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தனர். பாதாளச் சிறை வாசலில் சலவைக் கற்களால் “கடற் கண்ணிகள்” என்று அழகாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

கதவுகள் பூட்டி இருந்தபடியால் என்னால் சிறைக்குள் செல்லமுடியவில்லை. எனது பலத்தையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கதவுகளைத் தள்ளியபோது - இடிபோன்ற ஒசை கேட்டது. அரக்கன் கோபக்கனல் தெறிக்க எனக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்றான்.

* * *

(4) சுழலும் தூண்

“கின்னப்பயலே! உன்னைக் கடல் மாளிகையில் சுதந் திரமாகச் சுற்றிவரட்டும் என்று விட்டால் பாதாளச் சிறையை உடைக்கவா பார்க்கிறாய்?” என்று உறுமினான் அரக்கன்.

“இல்லை.....” என்று தயங்கினேன், நான்.

“போ! நீயும் பாதாளச் சிறையிலேயே போய் இரு. அங்கேயும் ஏதாவது ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால் பின்பு எனக்குப் பொல்லாத கோபம் வரும். அதனால் உன் உயிருக்கே ஆபத்து வரக்கூடும். ஜாக்கிரதை!” என்றான்.

“ஜாயா! நானும் பாதாளச் சிறையிலா அடைபட்டு வருந்தவேண்டும்!” – நினைக்கும்போதே ஏதோ ஒருவித மான பயம் என்னைப் பற்றிக்கொண்டது.

“ஐயா, நான் இனிமேல் ஒரு தப்பும் செய்யமாட்டேன். தயவுசெய்து என்னைப் பாதாளச் சிறையில் அடைக்காதீர்கள்” - என்று தாழ்மையான குரலில் எவ்வளவோ கெஞ்சிக் கேட்டேன். அரக்கன் அவற்றைப் பொருட்படுத் தவேயில்லை. அவன் என்ன சொன்னான் தெரியுமா?

“நீ சிறுவனாக இருந்தாலும் நல்ல அறிவு உணக்குண்டு. நுட்பமான மூளையால் நீ எந்தக் காரியத்தையும் இலகு வாகச் சாதித்துவிடுவாய். அதனால் உன்னைக் கடல் மாளிகையில் உலாவ விடுவதே தவறு.

ஆயிரம் பெண்களையும் பலியிட முன்னர் உன்னைக் கொன்றுவிட்டால் - சிந்தாமணிக் கல்லைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அதிர்ஷ்டம் எனக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

உன்னைக் கொல்லவும் கூடாது. கடல் மாளிகையில் கண்டபடி நடமாடவும் விடக்கூடாது. ஆகவேதான் உன்னைப் பாதாளச் சிறையில் அடைக்கப்போகிறேன்” - இதனைக் கூறிக்கொண்டே அரக்கன் தனது வாய்க்குள் ஏதோ சொன்னான்.

பாதாளச் சிறையின் பயங்கரக் கதவுகள் பழரெனத் திறந்துகொண்டன. அரக்கன் ஒரு கையால் என்னைப் பாதாளச் சிறையினுள் தள்ளிவிட்டான். நான் உள்ளே சென்றதும் சிறைக் கதவுகள் முன்பு இருந்ததுபோல மீண்டும் முடிக்கொண்டன

காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் குறைவான அந்தச் சிறையில் ஏராளமான பெண்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் காட்சியளித்தார்கள். அவர்களில் பலர் ஒருவரை யொருவர் பார்த்து அழுதுகொண்டிருந்தார்கள். சில பெண்களின் வாயிலிருந்து பக்திப் பாடல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.

“நாங்கள் பெற்றோரின் சொல்லைக் கேளாது, எங்கள் விருப்பப்படி தனியாகக் கடற்கரைக்கு உலாவ வந்ததனால் தானே இந்தக் கதி எங்களுக்கு ஏற்பட்டது!” என்று தங்களைத் தாங்களே நொந்துகொண்டார்கள் பலர்.

பெண்கள் புலம்பும் சோகக்காட்சியைக் கண்டதும் எனக்கும் கண்களிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிந்தது.

கலங்கும் பெண்களைக் காணச் சகியாமல் பாதாளச் சிறையின் ஒருபக்கமாக நடந்துகொண்டிருந்தேன். அங்கே சில சிலைகளும் எலும்புகளும் இருந்தன. அவைகள் என் மனதில் அச்சத்தை உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு மூலையில் நான் கண்ட காட்சி -

மூலையில் தூண் ஒன்றில் சுதா சங்கிலியால் கட்டப் பட்டிருந்தாள். சுதா கட்டிவைக்கப்பட்ட தூண் சமூன்று கொண்டு இருந்தது. அவளின் கைகள் விலங்குகளால் மாட்டப்பட்டு உயரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டு இருந்தன. வெகு வேகமாகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் சமூலும் தூணுக்குக் கீழே நெருப்பு, கொழுந்துவிட்டு எரிந்துகொண்டிருந்தது.

சுதா தன் சுயநினைவின்றியே தூணோடு சேர்ந்து சுற்றிக்கொண்டிருந்தாள். அந்தக் காட்சி எனக்குப் பயத் தையும் மயக்கத்தையும் தந்தது. மயக்கத்தினால் நிலத்தில் விழுந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக, பக்கத்தில் உள்ள சவரில் பொருத்தப்பட்டிருந்த கம்பியைக் கைகளால் இறுகப் பற்றிக்கொண்டேன். உடனே சுற்றிக்கொண்டிருந்த தூண் சமூலாமல் நின்றுவிட்டது. கொழுந்துவிட்டு எரிந்த நெருப்பும் அவிந்தது. கையைக் கம்பியில் இருந்து எடுத்தேன்.

பெரிய ரகசியம் ஓன்றைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேனே என்ற மகிழ்ச்சியில் மறுபடியும் கம்பியில் கையை வைத்தேன். நெருப்பு எரிய ஆரம்பி த்தது. தூணும் சமூலத் தொடங்கியது. மூன்றாவது முறையாகக் கம்பியில் கையை வைத்ததும் சுற்றிக்கொண்டிருந்த தூண் நின்றது; நெருப்பும் எரியவில்லை.

எப்படியாவது சுதாவைக் காப்பாற்றவேண்டும் என எண்ணியபடி சமூலும் தூணில் கட்டப்பட்டிருந்த சுதாவின் கட்டுக்களை அவிழ்த்தேன். சுதா மயக்க நிலையிலேயே இருந்ததால் அவளைத் தரையில் படுக்கவைத்தபோது எங்கிருந்தோ ஒரு பயங்கரச் சிரிப்பொலி கேட்டது.

(5) சிலை சிரித்தது

எல்லாப் பக்கங்களையும் நன்றாக உற்றுக் கவனித்தேன். எந்தப் பக்கத்தில் இருந்து சிரிப்பொலி வந்தது என்பதை என்னால் அறிய முடியவில்லை.

அரக்கங்தான் என்னைப் பயமுறுத்துவதற்காக ஒளித்திருந்து சிரிக்கிறானாக்கும் என நான் எண்ணியபோது, மீண்டும் சிரிப்பொலி கேட்டது. முதல்மறை பயங்கரமாகக் கேட்ட சிரிப்பொலி, இரண்டாவது தடவை இனிமையாக ஒலித்தது. சிரிப்பொலி பயங்கரமாக இருந்தபோதும் - என் நெஞ்சம் பயந்துகொண்டிருந்தது.

பயந்துகொண்டே திரும்பவும் நாலாபக்கமும் சுற்றிப் பார்த்தபோது - இன்னொரு மூலையில் சிலை யொன்று இருப்பது தெரிந்தது. அந்தச் சிலை அழகிய மனிதனைப் போலவே தோற்றமளித்தது.

மூலையிலுள்ள சிலையையே கண்வெட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மீண்டும் சிரிப்பொலி கேட்டது. மூன்றாவது முறையாக எழுந்த சிரிப்பொலி சிலையிலிருந்து தான் வந்தது. ஆமாம், சிலை சிரித்தது!

“சிரிப்பொலி.....” என்ற சொல் என் வாயிலிருந்து எதிர்பாராத விதமாக வெளிவந்துவிட்டது.

“ஆமாம், சிரிப்பொலி! நான்தான் சிரித்தேன்” என்று சிலை.

“சிலை சிரிக்கிறது, ஆச்சரியந்தான்!” என்றவாறே சிலையின் அருகே சென்றேன். நான் அருகில் சென்றதும் சிரிக்கும் சிலை தன் கதையைக் கூறத்தொடங்கியது.

“நான் இப்பொழுது சிலையாக இருந்தாலும் பல வருடங்களுக்கு முன்பு அழகிய மனிதனாக உலகத்தில் வாழ்ந்துவந்தேன். அப்போது ஆணவத் திமிரால் அட்ரேழி யங்கள் பலவற்றைச் செய்தேன்.

“வலிமை குறைந்த மனிதர்களை எல்லாம் அடித்துத் துன்புறுத்துவதுடன் அவர்கள் வீடுகளிலும் கொள்ளை

அடித்தேன். குடித்தும் வெறித்தும் பல அட்டகாசங்கள் புரிந்தேன். இத்தகைய கெட்ட செயல்கள் நான் செய்வ தைத் தனது ஞான திருவ்யால் முத்து என்னும் முனி வர் அறிந்து என்னைச் சிலையாகப் போகும்படி சபித்தார்.

முனிவரைக் கெஞ்சிக் கேட்டதனால் சிலையாக மாறி விட்டபோதும், பேசும் சக்தியை இழந்துவிடாதிருக்கும்படி அருள்புரிந்தார்.

நான் முன்பு இந்தக் கண்ணி மாளிகையின் வேறோர் அறையில் வைக்கப்பட்டு இருந்தேன். எப்படியாவது அரக் கணைத் திருத்தவேண்டும் என்பதற்காகப் பல தடவைகள் எவ்வளவோ நல்லுரைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். எனது அறிவுரைகளில் ஒன்றேனும் அரக்கனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவன் என்னை இங்கே கொண்டுவந்து வைத்து விட்டான்.

இங்கேயுள்ள கடற்கண்ணிகளுடன் கதைப்பதற்காகப் பலமுறை சிரிப்பொலி எழுப்பியதுண்டு. சிரிப்பொலி கேட்டுப் பயந்து விட்டதனாலோ என்னவோ என்னுடன் கதைக்க ஒருவருக்கும் துணிவு வரவில்லை. ஆனால் நீ எப்படியோ என்னுடன் கதைத்துவிட்டாய்.”

சிலை சொன்ன கதையைக் கேட்டுவிட்டு “உங்களின் சிரிப்பொலி பயங்கரமாக இருப்பதால் பெண்கள் கதைக்க விரும்பவில்லை என நினைக்கின்றேன். ஏன் இப்படிச் சிரிக்கிறீர்கள்?” என்றேன்.

“அது முனிவர் இட்ட சாபம். நான் பயங்கரமாகச் சிரிப்பொலி எழுப்பும்போது - அதற்குப் பதிலாக யாராவது சிரித்தாலோ அல்லது கதைத்தாலோதான் எனக்குப் பேசும் சக்தி கிடைக்கும்” என்று சொன்னது சிலை.

சிலை சொல்லியவை ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கி னாலும் எனக்கிருந்த அச்சம் முற்றாக அகன்றுவிடவில்லை. இருந்தாலும் துணிவை வரவழைத்துக்கொண்டு சிலை யிடம் சில கதைகளைக் கேட்டேன். பின்பு -

“நான் இந்தப் பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பவேண்டும். அரக்கன் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பெண்களை

யும் காப்பாற்றவேண்டும். ஏதாவது வழி இருந்தால் சொல் லுங்கன்' என்று சிலையைக் கேட்டேன்.

"நல்லது, அரக்கனிடமிருந்து எல்லோரும் விடுதலை அடைவதைத்தான் விரும்புகின்றேன். சுமார் நாறு யார் தூரம் கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்றதும் ஒரு வாசலைக் காணலாம். கையால் தள்ளியவுடன் வாசற்கதவு திறந்து விடும். கடல் தெரியும். ஆனால் ஒரு ஆபத்து உண்டு...'' என்றது சிலை.

"என்ன ஆபத்து வரும்" எனச் சிலையிடம் கேட்டேன்.

"நான் குறிப்பிட்ட கிழக்குப் பக்க வாசலின் வெளிப் புறத்தில் அரக்கனின் தம்பியான அபிமன்னன் நிற்கின்றான். அவனிடமிருந்து தப்புவது மிகவும் கஷ்டம்" என்று சிலை கூறியது.

செய்தி சொன்ன சிலையைத் தொடப்போனேன். "இன்றுதான் எனக்கு விடுதலை" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிலை தடாலென்று கீழே விழுந்து உடைந்தது.

அங்கே நின்றால் ஆபத்து வரும் என நினைத்து நாறு யார் கிழக்கே சென்று கதவில் கையை வைத்தேன். கதவு தானாகத் திறந்துகொண்டது. வெளியே -

சிலை குறிப்பிட்ட அரக்கனின் தம்பியான அபிமன்னன் கையில் பளபளக்கும் கத்தியுடன் நின்றான்.

* * *

(6) திமிங்கிலமும் தீய அரக்கனும்

"அபிமன்னன் பளபளக்கும் கூரிய கத்தியால் என்னை வெட்டிக் கொன்றால்..." என்றொரு பயம் இருந்தபோதும், எப்படி அவனுடன் பேச்சை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற என்னத்துடன் அவனருகே சென்றபோது -

"தம்பி என்ன இந்தப் பக்கம்?" கேவியாகக் கேட்டான் அபிமன்னன்.

ஏதாவது பேர் விட்டால்தான் அபிமன்னனிடமிருந்து தப்பலாம் என்ற யோசனை என் மனதில் பட்டது.

“உங்கள் அண்ணா உடனடியாக உங்களை அழைத்து வரும்படி சொன்னார். அதனால்தான்... இந்தப் பக்கம் வந்தேன்” என்றொரு பேர் அடித்தேன்.

“அண்ணாவா?... ஓ... மறந்துவிட்டேன். இன்றிரவுக் குள் எப்படியாவது மூன்று பெண்களைக் கொண்டுவந்து விடவேண்டும். எந்த அறையில் இருக்கிறார்?” அரக்கன் இருக்கும் அறையை என்னிடம் கேட்டான், அபிமன்னன். அபிமன்னன் நன்றாக எமாந்துபோனான் என என்னிக் கொண்டே. “நாங்கள் இருக்கும் பாதாள அறையில் சுழலும் தூண் அருகில் நிற்கிறார்” என்றேன்.

அபிமன்னன் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே போன தும், கதவைச் சாத்திவிட்டு, கடலில் குதித்து மிகவும் விரைவாக நீந்த ஆரம்பித்தேன். சிறிது தூரம் நீந்திச் சென்றதும் கடல் பொங்கியெழுந்தது.

அரக்கனின் தம்பியான அபிமன்னன் எனக்கு முன் னால் கோபத்தோடு தோன்றினான்.

“என்னை எமாற்றிவிட்டு எங்கே ஓடுகிறாய்?” என்று உரத்த குரலில் கேட்டான்.

அபிமன்னனின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் முன்பு நீந்தியதை விட வேகமாக நீந்த ஆரம்பித்தேன். அபிமன்னனால் என்னைப்போல வேகமாக நீந்த முடியவில்லை. அதனால் அவன் தனது கூரிய கத்தியை என்னைநோக்கிக் குறிபார்த்து வீசினான். நான் திடீரெனத் திசைமாறி நீந்தியதால் கத்தி கடலில் விழுந்தது. அப்போது -

பெரியதொரு திமிங்கிலம் என்னைநோக்கி, வாயைத் திறந்தவண்ணம் வந்துகொண்டிருந்தது. அபிமன்னனுக்கும் திமிங்கிலத்துக்கும் இடையே உள்ள தூரம் குறுகிக்கொண்டு வந்தது. அபிமன்னனுக்கும் திமிங்கிலத்துக்கும் இடையில் அகப்பட்டுத் தவித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

இராட்சத திமிங்கிலம் என்னருகில் வந்ததும் என்மனதில் சட்டென்று ஒரு யோசனை உதயமாகியது. உடனே பத்துப் பதினெந்து அடி ஆழத்திற்குக் கடல் நீரில் மூழ்கிச் சென்றேன். நீருக்கடியில் முச்சையடக்கிக்கொண்டு அதிக நேரம் நீந்தும் திறமை எனக்கில்லாத காரணத்தால் சிறிது நேரத்தின் பின் கடலின் மேற்பரப்புக்கு வந்தேன்.

நீர் மட்டத்துக்கு வந்து சுவாசிக்க ஆரம்பித்தபோது திமிங்கிலம் நான் நின்ற இடத்திலிருந்து வெகு தொலை வுக்கப்பால் நீந்திக்கொண்டிருந்தது.

திமிங்கிலத்தின் திறந்த வாயில் அபிமன்னன் அகப் பட்டுத் தவித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தக் காட்சியைச் சில நிமிடங்கள்கூடக் கண்குளிரக் கண்டுகளிக்க நான் கொடுத்துவைக்கவில்லை. திமிங்கிலம் அபி மன்னனை விழுங்கிவிட்டு அதேதிசையில் தன் நீச்சலைத் தொடர்ந்தது.

“ஏதோ தலை தப்பினது நான் செய்த புண்ணியம்” என நினைத்துக்கொண்டு கரையை நோக்கி நீந்தத் தொடங்கினேன்.

சிறிது தூரம் நீந்திச் சென்றபின்புதான் சுதாவின் நினைவு வந்தது. மிருகத்திலும் கொடியவனான அரக்கன் சுதாவைக் கொண்றிருந்தால் .. ஐயையோ! அப்போது அதை நினைக்கவே பயமாயிருந்தது.

“பெளர்னாயி நாளில் பெண்களைப் பலி கொடுத்தால் தான் சிந்தாமணிக் கல் கிடைக்கும்” என்று சுதா சொல்லி யிருந்தாள். அதற்கு இன்னும் இரண்டு கிழமைகள் இருக்கின்றன” என எண்ணி மனத்தைத் தேற்றினாலும், சுதா வையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கலாமே என நினைத்தேன்.

நீலக் கடலில் நீந்திக்கொண்டு வந்தபோது கைகளும், கால்களும் வலித்தன. மனமும் சலிக்கத்தொடங்கியது.

“இனிமேல் தனித்து ஓரிடத்துக்கும் புறப்படக்கூடாது. கடற்கரைக்கு வந்தாலும் கடலில் குதித்துக் குளிக்கவோ, நீந்தவோ கூடாது. வீட்டை விட்டு வெளியில் எங்கே

செல்வதானாலும் துணையுடைனேயே செல்லவேண்டும். தனியாகக் கடலில் நீந்திக்கொண்டிருந்ததால்தான் இத்தனை சங்கடங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. இன்னும் எத்தனை கஷ்டங்கள் வருமோ! யாருக்குத் தெரியும்?'' என்று பலவாறாகச் சிந்தனை செய்தது மனம்.

இரவு முழுவதும் நீந்தினேன். காலையில் கடற்கரை தெரிந்தது. மனிதர்கள் என்னைக் கண்டவுடன் அதிசயப் பிராணி என நினைத்து, கரைக்குக் கொண்டுபோனால்... என எண்ணியதும், அரக்கனின் எச்சரிக்கையும் என்னினைவுக்கு வந்தது.

“கரைக்குச் சென்று உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை. கடல் மாளிகையில் வாடுவதைவிட.. கடற்கரையில் இறப்பது எவ்வளவோ நல்லது” என எண்ணிக்கொண்டே கரைக்கு வந்தேன்.

நடப்பது நடக்கட்டும் என்றபடியே கடற்கரை மணிலில் மீனுடலை வைத்தேன்.

* * *

(7) கால்கள் தோன்றினா

கடற்கரை மண்ணில் மீனுடலை வைத்தபோது இறந்து விடுவேன் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. நான் கடல் மாளிகையில் இழந்த கால்களை மீண்டும் பெற்றேன். மீனுடல் மாயமாக மறைந்துவிட்டது. பழையபடி கால்களுடன் நடமாட ஆரம்பித்தபோது நான் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை.

கடல் மாளிகையில் சிறையிருக்கும் கடற் கண்ணிகளையும் கரைக்குக் கொண்டுவந்தால் அவர்களும் தங்களின் கால்களைப் பெறக்கூடும். ஆகவே அவர்களை அங்கிருந்து விடுவித்து எப்படியாவது கரைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென நினைத்தேன்.

நான் தனியாகச் சென்று கடல் மாளிகையில் இருக்கும் பெண்களைச் சிறை மீட்பதென்பது முடியாத காரியம்.

எனவே எப்படியாவது பொலிசாரின் உதவியைப் பெற்று, அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு துப்பாக்கி போன்ற பெரிய ஆயுதங்களுடன் செல்லவேண்டும் என்று திட்ட மிட்டவாறு பொலீஸ் நிலையத்துக்குச் சென்றேன்.

பொலீஸ் நிலையத்தில் காவலாக இருந்த பொலீஸ் காரணிடம் இன்ஸ்பெக்டரைச் சந்திக்கவேண்டுமென்றேன். என்ன விஷயமென்று சொன்னால்தான் இன்ஸ்பெக்டர் ரவியைச் சந்திக்கலாம் என்றான் பொலீஸ்காரன்.

ஒரு கொள்ளளக்கூட்டம் சம்பந்தமான சில இரகசியத் தகவல்களை இன்ஸ்பெக்டரிடம்தான் சொல்லவேண்டும் என்றதும், பொலீஸ்காரன் இன்ஸ்பெக்டரின் அறைக்குள் என்னை அழைத்துக்கொண்டு சென்றான்.

இன்ஸ்பெக்டர் ரவிக்குக் “குட மோர்னிங்” சொன்னேன். அவரும் “குட மோர்னிங்” சொல்லிவிட்டு என்ன விஷயமென்று விசாரித்தார்.

இன்ஸ்பெக்டர் ரவியிடம் கடலில் நடந்த சம்பவங்களையும், கடல் மாளிகையில் கண்ட காட்சிகளையும் விபரமாகக் கூறினேன். நான் சொன்னவற்றை எல்லாம் கேட்டு விட்டு, இன்ஸ்பெக்டர் இலேசாகச் சிரித்துக்கொண்டே -

“என்ன சுந்தரா, இரவெல்லாம் நித்திரை கொள்ளவே இல்லையா? நல்ல கனவு கண்டிருக்கின்றாய்போ விருக்கிறதே!” என்றார் கேவியாக.

“இல்லை சேர். நான் சொன்னது கனவுக் கதையல்ல; எல்லாம் உண்மையாக நடந்தவையே. நீங்களும் என்னுடன் கடலுக்கு வந்தால் கடற் கண்ணிகளைக் காட்டுவேன். தயவு செய்து நான் சொன்னவற்றை நம்புங்கள்” என்று எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்தேன்.

பொலீஸ் நிலையப் பக்கமே வரக்கூடாது என்று இன்ஸ்பெக்டர் ரவி துரத்திவிட்டார்.

நான் இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற பொலீஸ்காரன் “தம்பி, நீ சிறு பையன்

ஆணபடியால் யாராவது பெரிய வர்களையும் கூட்டிக் கொண்டுவந்து நீ சொன்னவை எல்லாம் உண்மை என்று அறிந்தபின்புதான் எங்களால் உதவி செய்யுமுடியும்” என்றான். எனது நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டுப் பொலீஸ் நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டேன்.

வீட்டுக்குப் போவதற்கும் மனம் விரும்பவில்லை. எங்கே செல்வதென்று சிந்தனையில்லாமல் கால்கள் போன திசையில் நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தபோது -

செல்வராஜாவின் கடையான “செல்வா நகைமாளிகை” என் கண்களில் தென்பட்டது. ஆனந்தத்துடன் அக்கடையினுள் புகுந்தேன். செல்வராஜாவை இப்போது சந்திக்கமுடியாதென்று கடையிலிருந்தவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

“அவரை உடனே சந்திக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவரது மகள் சுதாவுக்கு ஆபத்து வரும்” என்றேன். கடையிலிருந்த ஒரு வேலையாள் செல்வராஜாவின் வீட்டுக்கு என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு போனார்.

செல்வராஜாவோடு தனியாகப் பேசி, நடைபெற்ற சம்பவங்களையும், சுதா அனுபவிக்கும் துணபங்களையும் விபரமாகச் சொன்னேன்.

சுதாவைப்பற்றிய சோகச் செய்தியைக் கேட்டதும் செல்வராஜாவின் கண்களிலிருந்து நீர் வடிந்தது.

“சந்தர், என் மகள் சுதாவை உயிருடன் நான் பார்த்து விட்டால்... இதோ என் கையிலிருக்கும் வைர மோதிரத் தைப் பரிசாகத் தருகிறேன். இந்த வைரம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதிவாய்ந்தது” என்று சொல்லிக் கொண்டே செல்வராஜா கைவிரலைக் காட்டினார். ஓளி வீசம் வைரக்கல் பதித்த மோதிரத்தைப் பார்த்ததும் எனது உற்சாகம் அதிகரித்தது. பொலீஸ் நிலையத்தில் இன்ஸ் பெக்டர் ரவி என்ன அவமதித்தையும் செல்வராஜா விடம் கூறினேன்.

நகைக் கடையைக் கவனமாகப் பார்க்கும்படி என்னுடன் வந்த வேலையானுக்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டு,

ஒரு பெரிய ஹோட்டலுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். ஹோட்டலில் நாமிருவரும் உணவருந்தியிப்பின் பொலீஸ் நிலையத்துக்குச் சென்றோம்.

செல்வராஜா இன்ஸ்பெக்டர் ரவியிடம் விபரமனைத் தையும் கூறியபின்புதான், இன்ஸ்பெக்டர் முன்பு நான் சொன்னவற்றை நம்பினார். ஒரு பொலீஸ்காரனைக் கூப் பிட்டு. அவனிடம் ஏதோ ஆங்கிலத் திடில் சொன்னார். பொலீஸ்காரன், “யேஸ் சேர்” என்றபடியே சல்யூட் அடித்துவிட்டுச் சென்றான்.

பொலீஸ் நிலையத்தை விட்டு வெளியேறி செல்வராஜாவோடு கடற்கரைக்குச் சென்றேன். கரையில் இன்ஸ்பெக்டர் ரவியின் தலைமையில் பொலீஸ் படை தயாராக நின்றது. நானும், செல்வராஜாவும், இன்ஸ்பெக்டரும் ஒரு மோட்டார் படகில் ஏறியதும் படகு நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு புறப்பட்டது.

சிறிது தூரம் சென்று திரும்பிப் பார்த்தபோது பெரிய கப்பலொன்று எங்களை நோக்கி வருவது தெரிந்தது.

* * *

(8) மண்ணாகிவிட்ட மாளிகை

“ஐயையோ! அதோ பாருங்கள். அரக்கன் எங்களை எதிர்ப்பதற்காகப் பெரிய கப்பலில் வருகின்றான்” என்று சொல்லியவாறே பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த கப்பலை இன்ஸ்பெக்டருக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன். பயப்படவேண்டாம் என்றும், பாதாளச் சிறையிலுள்ள கடற்கண்ணிகளைக் கரையேற்றவே கப்பல் வருவதாகவும் இன்ஸ்பெக்டர் ரவி சிரித்துக்கொண்டே சொன்னதும் என் மனம் நிம்மதி அடைந்தது.

கடல் மாளிகை கடவின் எப்பகுதியில் இருக்கக்கூடுமென்று சரியாகத் தெரியாததால் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் அதிர்ஷ்டமோ என்னவோ அப்போது ஒரு

கடற்கன்னி வழிகாட்ட கடல் மாளிகைக்குச் சென்றோம். மோட்டார்ப் படகையும், கப்பலையும் நிறுத்திவிட்டுப் பாதுகாப்பான ஆயுதங்களுடன் ரப்பர் உடைகளை அணிந்து கொண்டு நீரினுள் குதித்தோம்.

கடல் மாளிகைக்குள் நான் வழி காட்டிக்கொண்டு முன்செல்ல, என்னைப் பின்தொடர்ந்து இன்ஸ்பெக்டர் ரவியும் செல்வராஜாவும் சூழல் துப்பாக்கிகளுடன் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னால் ஆயுதம் தாங்கிய பொலீஸ் படையும் வந்துகொண்டிருந்தது. பாதாளச் சிறையில் பயங்கர அமைதி நிலவியது. அங்கே பெண்கள் எல்லோரும் மயங்கிக்கிடந்தனர்.

மயக்க நிலையில் இருந்த சுதாவின் முன்னால் செல்வராஜா சென்றதும் அவரையறியாமலே அழ ஆரம்பித்து விட்டார். சுதாவையும் மற்றப் பெண்களையும் முதலில் அப்புறப்படுத்தினால் நல்லது என்று இன்ஸ்பெக்டர் ரவி யிடமும், சுதாவுக்கு ஆபத்து ஒன்றுமில்லை; அழவேண்டாம் என்று செல்வராஜாவிடமும் சொன்னேன்.

கடற்கனிகள் எல்லோரும் பொலீசாரால் வெளியேற்றப்பட்டபின் அரக்கன் இருக்கும் அறைப்பக்கம் சென்றேன். அரக்கன் அற்புதமான டெவிவிஷன் பெட்டியின் முன்னால் நின்றுகொண்டு நடப்பவற்றைப் பார்த்து உறுமினான்.

“எல்லாவற்றையும் அறிந்தபின்பு அரக்கன் எங்களைச் சும்மா விடமாட்டான்” என எண்ணியதும், “இவன்தான் அந்த அரக்கன்” என்று நான் சொன்னதுதான் தாமதம் இன்ஸ்பெக்டரின் துப்பாக்கியிலிருந்து பறந்த குண்டு அரக்கனின் உடலை ஊடுருவிச் சென்றது.

“ஆ! ஜோயா” என்று அலறியபடியே அரக்கன் கீழே விழுந்தான். அடுத்த கணம் அவனது உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரிந்தது.

“நெருப்பு! நெருப்பு” என்று பலமாகக் கத்தினார் செல்வராஜா. அற்புதமான டெவிவிஷன் பெட்டியில் இருந்து நெருப்பு கவாலை விட்டெரியத்தொடங்கியது.

“ஓடிச்செல்லுங்கள்! ஓடிச்செல்லுங்கள்! கடல் மாளிகை தக்கிரையாகிக்கொண்டு இருக்கிறது” - இன்ஸ்பெக்டர் அறி வித்ததும் எல்லோரும் ஓடிச்சென்றோம்.

பத்து நிமிடங்களுக்குள் கடல் மாளிகை இருந்த இடம் தெரியவில்லை. மாயக்கார அரக்கனும் மடிய, மாளிகையும் மன்னானது.

பொலீசார் படகுகளில் ஏறியதும், கப்பலும் படகு களும் கரையை நோக்கி விரைந்தன.

கப்பல் கடலில் சென்றுகொண்டிருந்தபோது மயக்கம் தெளிந்து எழுந்த சில கடற்கணிகள், அரக்கன்தான் தங்களை எங்கோ கொண்டுசெல்கின்றான் என நினைத்த தால் பயந்து அழுதார்கள். அவர்களுக்கு நானும் இன்ஸ்பெக்டர் ரஸியும் நடந்ததையும், அரக்கன் இறந்ததையும் சொல்லியபோது, அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்துக்கு எல்லையே இல்லை.

கடற்கரை மணவில் கடற்கணிகளை இறக்கியதும், அவர்கள் அழுகிய பெண்களாக மாறினார்கள். அவர்களுக்கிருந்த மீனுடல் மறைந்து கால்கள் தோன்றின.

இதற்குள் செய்தி அறிந்த பெண்களின் பெற்றோர் களும், பொதுமக்களும் கடற்கரைக்குத் திரள் திரளாக வந்தவண்ணம் இருந்தனர். பெண்கள் எல்லோரும் எனக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டுப் பெற்றோர்களுடன் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

“தம்பி! தம்பி!” -

தம்பி! தம்பி! -

இனிமையான பெண் குரல் கேட்டுத் திரும்பினேன். சுதா சிரித்துக்கொண்டே “தம்பி! சுந்தர் நீ எனக்குத் தம்பிதான்! ஆமாம்! என்ன யோசிக்கிறாய்? கூடப் பிற வாத தம்பிதான்” என்றாள்.

“சரியக்கா” என்று சொல்லிக்கொண்டே செல்வராஜா வைப் பார்த்தேன். என் பார்வையின் அர்த்தத்தைப்

புரிந்துகொண்ட செல்வராஜா, தன் கையிலிருந்த வைர
மோதிரத்தைக் கழற்றி என் விரலில் அணிந்தபோது....

“சுந்தர் வாழ்க!” என்று சுற்றி நின்றவர்கள் எழுப்
பிய கோஷும் வானைப் பிளந்தது. சுதா, “சுந்தருக்கு...”
என்று ஆரம்பித்ததும் மற்றவர்கள், “ஜே” எனக் கத்திய
சத்தம் எங்கும் எதிரொலித்தது.

ஓ... என் கதையைக் கேட்டுவிட்டு நீங்களும், “சுந்தர்
வாழ்க!” என வாழ்த்துவது எனக்குக் கேட்கிறது. நான்
நன்றி சொல்வது உங்கள் காதில் விழுகிறதா?

வீட்டுக்குப் போகவேண்டும். அப்பா அம்மா தேடு
வார்கள். நாளைக்குச் சந்திப்போம். சரியா? செரியோ.

— முற்றும் —

நன்றி

எமது கல்லூரியில் 2000க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்றபோதும் போதிய கட்டட வசதி யின்மை, கேட்போர் கூடமின்மை முதலியவற்றை நீக்க நிதிசேர்க்க எண்ணியபோது வவுனியா அரசு அதிபரின் நினைவும் வந்தது.

அவர் பள்ளிக்கூட மாணவனாக இருந்த காலத் தில் எழுதி 1963லும், 1968லும் பிரசுரமான சிறுவர் கதைகளைத் தந்துதவினார். மாணவர்கள் கதைகளைப் படித்து மனமகிழும்போது நூல் விற்பனவால் வரும் பணத்தைக் கட்டிட நிதியில் சேர்க்க எண்ணியுள்ளோம். எல்லா மாணவர் கரங்களுக்கும் எட்ட வேண்டும் என்பதால் விலையை அதிகரிக்க விரும்ப வில்லை. எனினும் கல்லூரி வளர்ச்சியில் விருப்பமுள்ளோர் தரும் நிதி முழுவதும் அபிவிருத்திச் சபைக் கணக்கில் வைப்பில் இடப்பட்டு கட்டிட வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துவோம்.

- ஆசியுரை வழங்கிய சுவாமி அஜராத்மானந்தா, பேரருள்திரு. யோ. கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை, பேரருள்திரு. இரா. யோசப், மௌலவி சுலைமான் - அவர்கட்கும், பேரருட்திரு. ஆயர்களுக்கும்,
- அணிந்துரை வழங்கிய மாண்புமிகு கல்வி இரா ஜாங்க அமைச்சர்,
- கதைகளைத் தந்துதவிய அரசு அதிபர்,
- அச்சிட்ட கத்தோலிக்க அச்சகத்தினர் ஆகி யோர்க்கும் உள்ளம் கணிந்த நன்றிகள்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை,
இறம்பைக்குளம் ம. ம. வி.
வவுனியா.

விவசாயப் பெருமக்களே !

உங்களுக்குத் தேவையான

தரம்மின்த

சி. ஐ. சி. (C. I. C.)

விவசாய இரசாயனப்
பொருட்களுக்கு

நாடவேண்டிய இடம்

N. P. வினாயகமுர்த்தி அன் சன்ஸ்

இல. 156, பசார் வீதி,
வவுனியா.

தொலைபேசி: 024 - 2312.

With Our Good Wishes

For Your Requirements of
**CHILDREN'S ENGINEERING
LAW - MEDICAL - COMPUTER - ACCOUNTANCY
EDUCATIONAL BOOKS,
FASHION MAGAZINES ETC.**

Visit

BOOK CENTRE

371, DAM STREET,
(ADJOINING COURTS POST OFFICE)
COLOMBO-12.

(PROPS : ALL CEYLON DISTRIBUTORS INVESTMENTS LTD.)

BRANCHES :

100 - UPPER GROUND FLOOR,
PEOPLE'S PARK,
COLOMBO-11.

81, ARMOUR STREET, COLOMBO-12

PHONE : 434529, 54109
TELEX : 22703 ACDILLE
FAX : (941) 541099
CABLE KENNADIES

WITH BEST COMPLIMENTS

82869, 56760

FROM

CATHOLIC PRESS

PRINTING, BOOK BINDING &
BLOCK MAKING

No. 10, ADVOCATE ROAD,
BATTICALOA.

Telephone: 065 - 2364.

சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்கள்ளு.